

ELMA İLE GELEN ARKADAŞLIK

Merhaba ben Çağıl.

Anneannemin yaşadığı şehre yeni taşındık.
Artık yeni bir okula gideceğim.

Bu şehri çok seviyorum.
Burada çok güzel bir oyun parkı ve
birçok meyve ağacı var.
Ben meyve bahçesinde
oyun oynamaya bayılırım.

Yaşasın!

Bugün anneanneme yemeğe geldik. "Hoşgeldin Çağıl. Artık daha çok birlikte olacağız." dedi.

"Ama burada hiç arkadaşım yok anneanne!" dedim. O da bana, "Üzülme Çağıl. Burada da birçok arkadaşın olur." dedi.

Yemekten hemen
sonra bahçeye
çıktık. Anneannem
ile top oynadık. Çok
gol attım.

"Gol! Gol! Gooool!"

Ama anneannem biraz
yorulmuştı. "Çağıl, ben çok
yoruldum. Biraz dinleneyim.
Sen oyna burada." dedi.

"Tamam anneanneciğim!"
dedim.

Bahçede kocaman bir elma ağacı vardı. Ağaçtaki elmalar çok güzel görünüyordu. Yerden bir sopa alıp elmalardan birini düşürmeyi denedim. Off! Bir türlü olmuyordu. Ağaca çıkmaya karar verdim.

En alçak dala sıkıca tutunup ağaca
tırmandım. Elmalara yaklaştım
ama uzanamıyordum. Aşağı bakınca
çok korktum. Aşağı da inemiyordum.
Ağaçta kaldım.

"Anne! Baba! Anneanne! Yardım edin!" diye seslendim. Biraz bekledikten sonra birinin bana seslendiğini duydum. "Ağaçta mı kaldın? Korkma ben hemen annemi çağıracağım." dedi ve gitti.

Annesi geldi ve "Merhaba ben Aynur. Şimdi seni tutacağım ve aşağı indireceğim." dedi. Sonra elini tutmamı istedi ve belimden tutup beni ağaçtan indirdi.

“Çok teşekkür ederim Aynur Teyze.”

“Rica ederim. Bak, bu oğlum Yağız.
Bana Yağız haber verdi.”

“Teşekkürler Yağız!”

O sırada anneannem ve annem de geldi.

“Demek komşularımızla tanıştın Çağıl.”

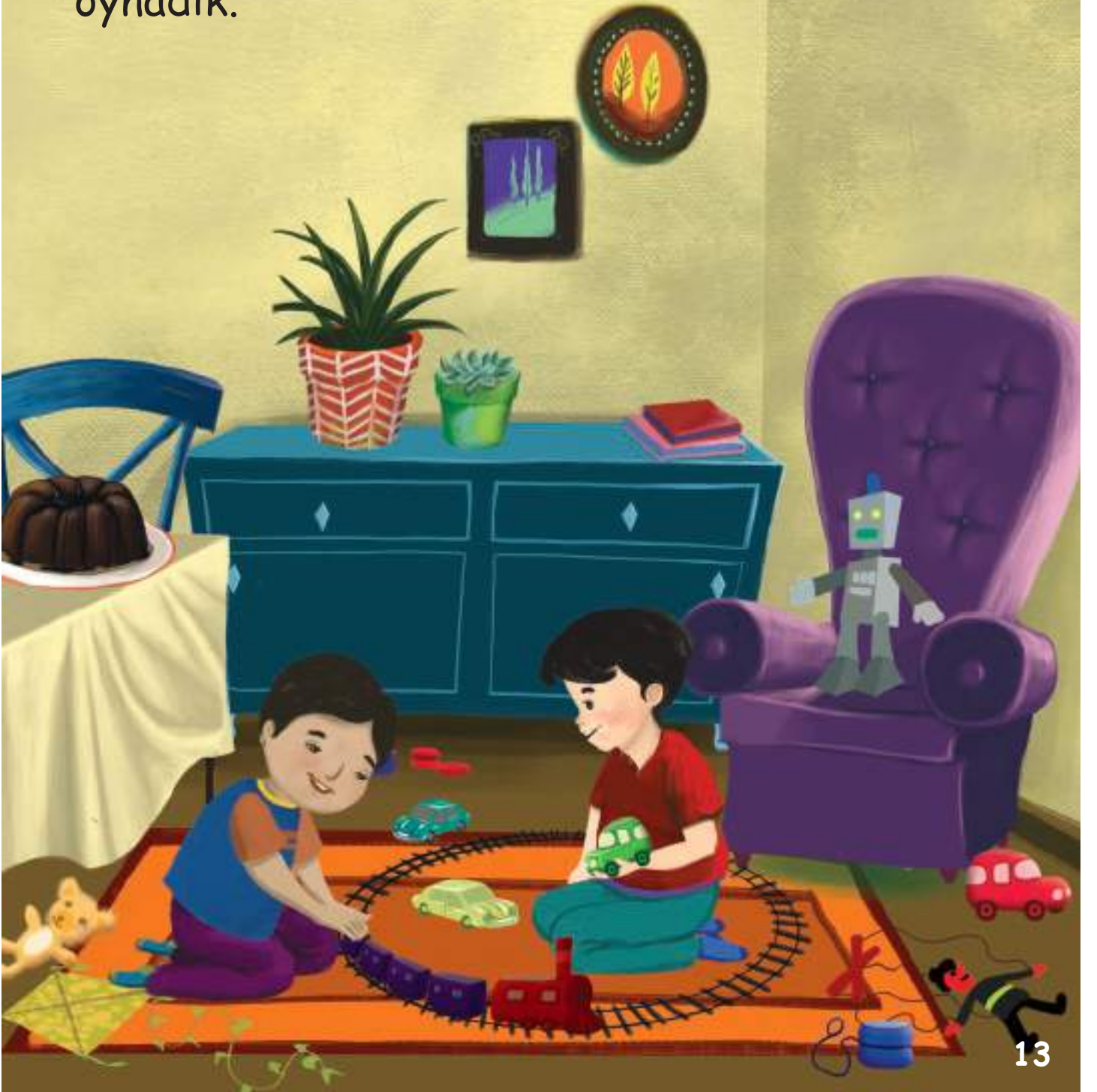
“Evet anneanne. Aynur Teyze ve Yağız beni ağaçtan kurtardı.”

Annem, “Ağaca tırmanırken biraz dikkatli olmalısın.” dedi.
Annem haklıydı.

Annem, Aynur Teyze'ye ve Yağız'a teşekkür ederek, onları eve davet etti.

Annemin yaptığı keki komşularımızla birlikte yedik. Sonra arkadaşım Yağız ile birlikte oyuncaklarımla oynadık.

Bu şehirdeki ilk günümde yeni bir arkadaşım oldu bile. Yağız, çevresini dikkatle dinliyor ve her şeyi aklında tutuyor. Bahçedeki ağaçların türlerini ve yerlerini ezbere söylüyor. Evleri ile okul arasındaki yolu çok iyi biliyor.

Yağız ile aynı sınıftayız.
Öğretmenimiz Yağız'a
sınıfı ve okulu elinden
tutup dolaştırarak
öğretmiş.

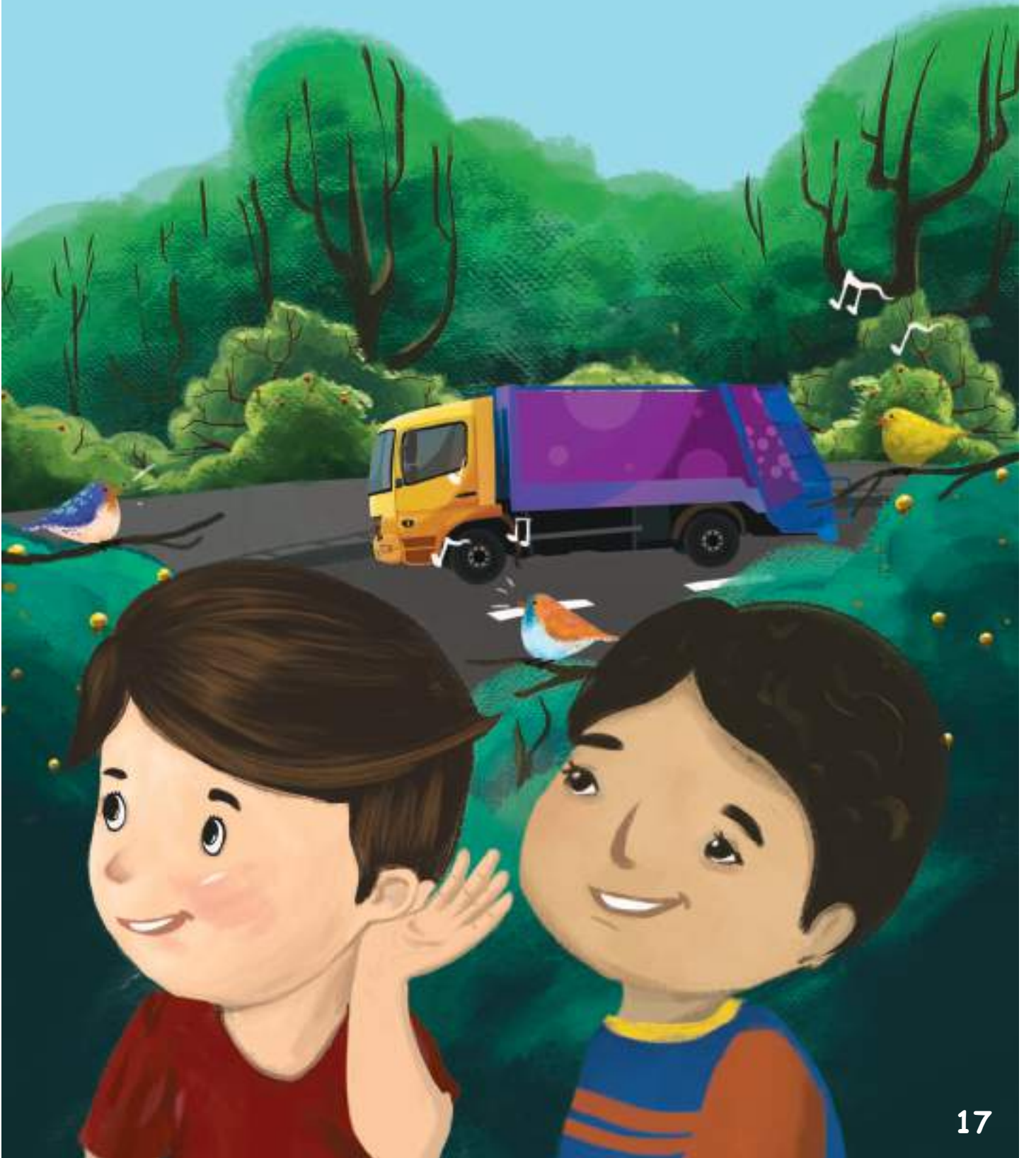
Tüm eşyaların
sabit bir yeri var.
Böylece Yağız,
sınıfı çabucak
ezberlemiş.
Hiçbir şeyi
unutmuyor.
Eşyaların
yerlerini
değiştirirken,
Yağız'a haber
vermemiz
onun işini
kolaylaştırıyor.

Yağız sesler konusunda uzman. Duyduğu her sesin neyin sesi olduğunu hemen anlıyor. Onunla birlikte okula gitmek çok eğlenceli.

Yolda yürürken duyduğumuz seslerin nereden geldiğini tahmin etme oyunu oynuyoruz. Öten kuşun hangi ağaçta ve büyük bir kamyonun ne kadar uzakta olduğunu sesini dinleyerek anlamaya çalışıyoruz.

Yağız ile okuldan sonra da bahçede oyun oynuyoruz. Beraber şarkı söylüyoruz. Anneannem bize kitap okuyor, masal anlatıyor.

İşte anneannem yine seslendi.
"Çağırıl! Yağız geldi."

Hemen onun yanına koştum.
"Yaşasınnn! Yağız, hoş geldin.
Anneannem bize hangi masalı
anlatacak çok merak ediyorum."
dedim.

Yağız da
bana, "Ben
de çok merak
ediyorum."
dedi.

Anneannem masala
başlamadan “Evet!
Bugünkü masalın
adı Elma İle Gelen
Arkadaşlık.” dedi.

